

Căn Bệnh Việt Nam

Những căn bệnh nghiệt oan và quái ác,
Đang ăn mòn, lở loét cả Việt Nam,
Biến con người đã một đạo hùng anh,
Thành một lũ chỉ lo ăn, tận hưởng.

Bệnh vô cảm trầm kha, ôi khó cưỡng,
Không động lòng, hời hợt, cứ dửng dưng.
Dân đói nghèo, ngày tháng phải lặn lưng,
Mưu sinh kể trong vùng kinh tế mới.
Đi một nhật rác chồng cao, hôi thối,
Ngoài vỉa hè có khối kẻ ăn xin.
Thấy cái gian, cái ác cũng thân nhiên,
Bỏ luân lý và luân hồi nhân quả.
Dân gào thét đòi nhà, vườn phải trả,
Đảng dùi cui đàn áp cả nhân quyền.
Bao cảnh buồn trên đất nước triền miên,
Vận mệnh nước, chủ quyền còn đâu nữa?
Nam Quan, Bản Giốc: cho theo lời hứa,
Tàu cộng tham, muốn chiếm cứ biên Đông.
Là anh em mà giáo mác trong lòng,
Muốn Nam Việt trở thành Giao Chỉ quận.

Dân tộc tự hào bao năm khánh tận,
Làm được gì như cách mạng Hoa Lài. (1)
Bệnh cầu an gây lăm cảnh chướng tai,
Lo gom góp có tiền tài nhiều cửa.
Đua đòi, phóng túng, nhà to rộng cửa,
Chỉ quan tâm đến chức tước, làm giàu

Mua cấp bằng, đút lót, miễn có mau,
Mặc xã hội nát nhàu vì thao túng.

Bệnh nhu nhược, buông xuôi nên bắt DỮNG,
Sợ lao tù nên khuất phục quyền hành.
Phải giả câm, giả điếc, giả ngu đần,
Chỉ muốn sống an thân, đòi tận hưởng.

Bệnh ngờ ngáo, hay quên nên lạc hướng,
Một ngàn năm đô hộ bởi thằng Tàu.
Đánh Việt Nam năm 79, thua đau,
Dùng gái đẹp buộc đê đầu dâng đất.
Xã hội chủ nghĩa, bao giờ có thật?
Thế giới tuyên ngôn: ảo tưởng, vô nhân.
Bạo tàn, gian ác: lũ quỷ hiện thân,
Gây thảm họa cho nhân dân, đồng loại.

Những căn bệnh Việt Nam sao bại hoại,
Mấy ngàn năm đồng hóa, trở lại chẳng?
Việt Nam ơi, hãy tránh vết xe lăn,
TRI, TRUNG, DỮNG chặn ngăn hờn vong quốc (2).

Nguyễn P. Thúy

- (1) Cách mạng dân chủ Hoa Lài bộc phát ở Tunisia đã khởi động phong trào dân chủ tại Algeria, Ai Cập và khắp nơi trên thế giới.
- (2) “Nước mất mà không biết là BẤT TRI. Biết mà không lo liệu là BẤT TRUNG. Lo liệu mà không liều chết là BẤT DỮNG”. Đây là lời của Hàn Phi Tử, người nước Tàu.